

groepsblad

brownsea groep 66

nr. 13

APRIL 1990

Gefeliciteerd !

U hebt er één. Een KUDU; en nog wel de St.Jorisuitgave.

Dat bezit is niet voor iedereen weggelegd, maar voor u kennelijk wél.

De KUDU, het groepsblad van de Brownseascouts, heeft in dit nummer weer veel te melden.

Bijvoorbeeld,

Eén of andere ellebogenwerker die niets ontziend een coupe heeft gepleegd en zich nu groepsvoorzitter noemt, opent dit nummer. Laat hem maar in de waan...

Vervolgens een terugblik naar de programma's van de welpen waarvan de schrijfster enigzins bescheiden meldt: O,o, wat waren die programma's toch weer fantastisch.

Daarna de puzzelpagina van Baloe en ook hier voert bescheidenheid de boventoon getuige de zinsnede: de leidjes die de leiding zo subliem weet te brengen.

Nou goed, die bescheidenheid is niet vals maar of t'ie nou siert...

Gauw verder naar de Wist-je-Datjes en het héél verhelderende scoutingalfabet.

Paul hoopt in zijn verhaal op een leuk seizoen met de nieuwe verkenners. Grapjas.

Vincent verhaalt van zijn strandloop met de rowans en besluit met: het was heel gezellig. Ja, ja, wij weten wel beter, we kennen die strandlopen van de rowans..

Michel vindt in zijn stukje zijn opkomst met de verkenners 'niet belangrijk om op te schrijven'. Hij besluit met: dit is de eerste keer dat ik voor de KUDU schrijf. Welnu Michel, HET WAS OOK JE LAATSTE KEER !!!!!

Voorts nog wat los nieuws en de adressen op de laatste pagina.

Dat alles maakt deze KUDU weer de moeite waard om te lezen en ik wens iedereen er veel leesplezier mee toe.

Philip.
Secretaris.

GROEPSVOORZITTER

De Brownseagroep had sinds december 1988, na het terugtreden van Karel Bosselaar, géén groepsvoorzitter meer.

Daar is nu verandering in gekomen.

Op de groepsraad van 15 maart j.l. heeft de vergadering unaniem ondergetekende gekozen als nieuwe groepsvoorzitter van de Brownseagroep.

Daar krijgen ze dus nog spijt van....

Wat houdt een dergelijke functie binnen een scoutinggroep in? Welnu;

- De voorzitter representeert de groep naar buiten
- Hij/zij draagt mede zorg voor de realisering van de doelstelling van de vereniging Scouting Nederland binnen de groep
- Het mede voorbereiden en uitvoeren van het groepsbeleid
- Het voorzitten van de groepsraden (alle leiding in vergadering bijeen)
- Het bevorderen en bewaken van de kwaliteit van de leiding binnen de groep
- Het coördineren van de groepsactiviteiten
- Het (doen) voeren van de groepsadministratie en groepsarchief
- Het opstellen van een jaarplan alsmede een jaarverslag
- Het zorgdragen voor informatieverstrekking over zaken van binnen en buiten de groep.

Dat valt dus al met al wel mee...

Geen wonder dat we ruim een jaar geen voorzitter hadden, maar gelukkig, er is er weer één ingestonken. Ik dus.

Mocht u dus bovenstaande straf willen verlichten en over groepsaangelegenheden willen meepraten of vragen stellen?

Dan heeft u dus nu weer een aanspreekpunt.

Moi.

Philip Weber
Groepsvoorzitter.

PROGRAMMA-OVERZICHT VAN DE WELPEN

We gaan weer eens even terug in de tijd en oh, oh, oh, wat was het programma toch weer fantastisch!

We zullen wat hoogtepunten beschrijven en beginnen in oktober vorig jaar.

Op 11 oktober zijn Krijn, Martijn en Marijke geïnstalleerd, iets wat altijd weer een groot feest is. En, dat was het zeker deze ochtend; we kregen het ene lekkers na het andere. De vader en moeder van Marijke en Martijn hadden bovendien voor iedere welp een heel leuk stokpopje en een kuduhoorn van brooddeeg gemaakt. De kinderen gingen met handenvol naar huis. Verder die ochtend hadden we een herfstprogramma met onder andere een paddestoelenparcours, dat je geblinddoekt en met aanwijzingen van een andere welp moest lopen, kastanje rollen: een touwtje om je middel, met daaraan weer een touwtje met een aardappel eraan en dan een kastanje naar de andere kant van het lokaal rollen (zeer moeilijk dus!) en slingers maken van bladeren (het ging er hierbij om wie de langste bladerenslinger kon maken), die nu nog in het lokaal hangen.

Op 28 november had het district weer een Vossenjacht georganiseerd; we moesten in het centrum van Rotterdam verklede mensen zoeken. Dit keer was het extra moeilijk, want de figuren, die we zochten, waren een soort robots, die nauwelijks praten konden. Kwam je er achter, wat hun code was, dan kreeg je een kaartje met een letter erop. Aan het einde kwam er een woord tevoorschijn, dat aan het eind van de middag bekend werd gemaakt.

Op 4 november moesten jullie het jungleverhaal goed in jullie hoofd hebben, want de leiding had een kwis over het rimboeboek voor jullie gemaakt, die nog best moeilijk was. Voor ieder goed antwoord kreeg je een snoepje. Dus voor de winnaars was het smullen geblazen!!

11 en 18 november waren stripfigurendagen. We deden krantenmep met namen van stripfiguren, een smokkelspel en stripfiguur raden, waarbij ieder kind een bordje op de rug kreeg met de naam van een stripfiguur erop en moest raden wie hij/zij is, via vragen, die de rest van de kinderen alleen met "ja" en "nee" mochten beantwoorden.

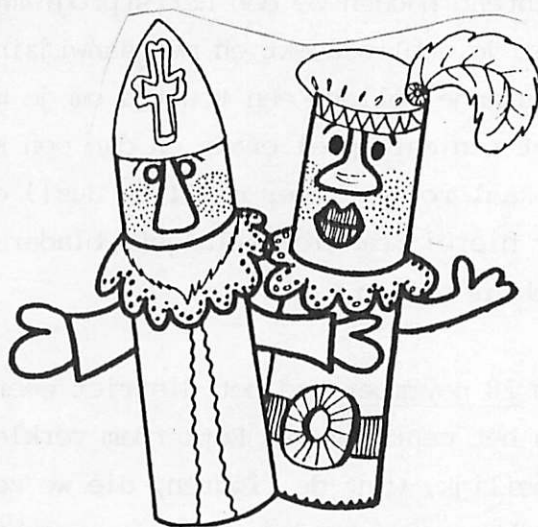
Wij vierden op 2 december al Sinterklaas. En er is ook elk jaar wel weer wat mis met de Sint, hè! Nu was hij zijn bril weer kwijt! Hij kwam al om 10.30 uur bij ons in het clubhuis, we hadden nog niet eens zijn stoel versierd! Hij was helemaal in de war en had niet eens meer in zijn agenda kunnen kijken. De afspraak was 11.00 uur! We hebben hem nog maar even weggestuurd en zijn druk op zoek gegaan naar de bril van de Sint en gelukkig vonden we hem nog ook! Voor zijn bezoek aan ons was hij bij tennispark Blijdorp geweest en op weg hiernaartoe was hij hem verloren!

Om 11.00 uur kwam hij onder luid gezang van ons het clubhuis weer binnen. We overhandigden hem de bril en de oude baas was ons vreselijk dankbaar! Daarom ook had hij voor alle kinderen nog een leuk presentje meegebracht, dat we thuis pas mochten uitpakken!

Enkele van de kinderen werden nog bij hem gevraagd: Frits, omdat hij de meeste loten had verkocht voor de Grote Clubactie (hij kreeg hier dan ook een leuk kadootje voor); Marijke en Suzanne, het jongste stel van de horde, die zo mooi kunnen zingen en nog een aantal. Hierna ging de Sint er wederom onder luid gezang van de welpen weer vandoor en beloofde ons

volgend jaar weer op te zoeken. Toen was het surprises uitpakken geblazen. Iedereen had enorm zijn best gedaan. De een was nog leuker dan de andere. Om 13.30 uur ging iedereen dan ook zeer tevreden weer naar huis.

Op 9 december zijn we ons alvast een beetje gaan voorbereiden op de kerst. We hebben kerstkaarten en versiering gemaakt, wat kerstspelletjes gedaan en druk geoefend voor de playback-show van de week daarop!

Eén van de hoogtepunten van 1989; het kerstweekend op 16 en 17 december.

En, wat was het gezellig!

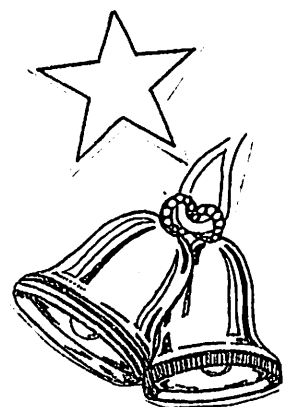
Iedereen was op vrijdagavond uitgenodigd. Bij aankomst werden natuurlijk eerst de bedden in orde gemaakt, want iedereen staat altijd al te popelen om een leuk plaatsje te veroveren op de slaapzaal. Degenen, die klaar waren mochten de leiding helpen met het versieren van het lokaal: we hadden drie kerstbomen dit jaar! (met dank aan Mw. Tijhuis!) Na een hoop geknip en geknutsel zag het er fantastisch uit in het Scoutcentrum in Capelle a/d IJssel, wat we voor dit weekend gehuurd hadden. Het kerstdiner heeft wel een poos op zich laten wachten, maar het zag er heerlijk uit; vooraf een overheerlijk slaatje à la Verkaik, hierna frietjes, een hamburger (met saus!), doperwtjes en appelmoes en als nagerecht zalig ijs met slagroom en sterretjes! Helaas, de ouders van Sander hebben wèl even moeten wachten, tot dit alles door de kinderen verorberd was, want het was allemaal een beetje uitgelopen (de boodschappen voor deze maaltijd lagen in de auto van de Hopman en die was nogal laat!). Maar, om ongeveer 20.30 uur konden we na het corvee dan eindelijk overgaan tot de installatie van Sander.

Hierna was het tijd voor iedereen om zich om te kleden voor de Playback-show van deze avond. Tussen de optredens door werd er nog een soort 1-2-3-show gehouden met verschillende spelletjes zoals: de toren van Pisa, een kwis, en het "hoger-lager-spel".

En dan natuurlijk de playback-show: We hebben onder andere prima geplaybacked gezien: "Patty and the shift" door: Ingeborg, Frits, Petra, Willem-Jan en Cynthia, "the Fat Boys" door Lucas, Willem-Jan en Frits, "Level 42" door Wouter, twee hartstikke leuke goochelaars (Krijn en Martijn), een prima gitaarsolo wederom door Krijn en als klap op de vuurpijl: "The weather girls; twee ontzettend zwarte dikkers door: Baloe en Akela.

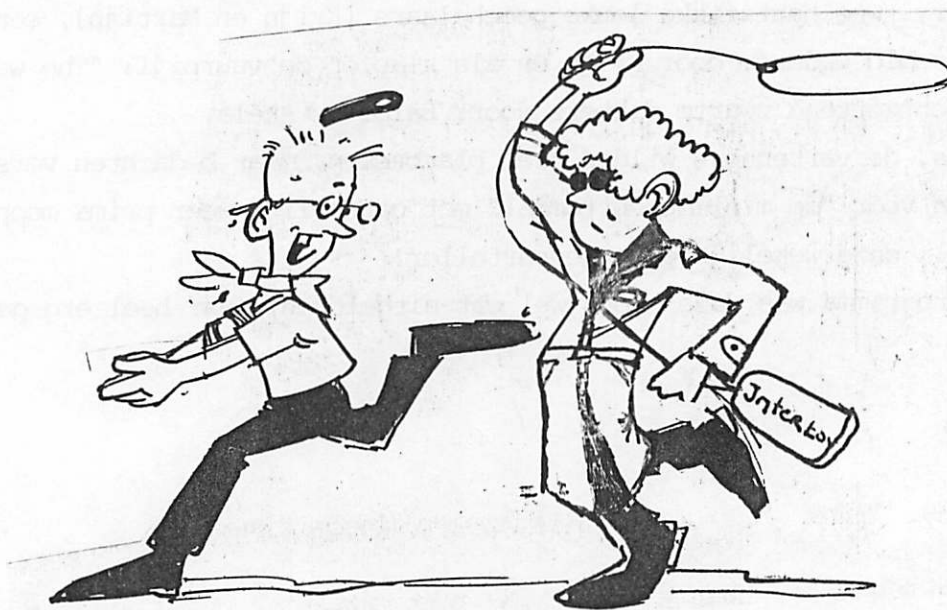
Helaas, de verkenners wilden niet playbacken, maar bedachten verschillende moppen voor "de minimoppentrommel" met natuurlijk weer prima moppen van Michel, onze wekelijkse moppenverteller!

Het programma was deze avond wel wat uitgelopen, maar heel erg gezellig!

De volgende dag werd er, na een beetje te weinig slaap, begonnen met ochtendgym in pyama. Iedereen kwam dus met een vreselijk slaperig hoofd beneden en moesten toen nóg ochtendgymen ook! Maar, als beloning kreeg iedereen een lekker kerstontbijt.

Na het corvee werd er met de hele groep levend cluedo gespeeld. Op het terrein liepen verschillende detectives rond en via vragen, die zij alleen met "ja" en "nee" mochten beantwoorden, moest je er achter zien te komen wie de dader was, waar het misdrijf gebeurd was enz. enz. Iedereen deed heel leuk mee met dit spel, dat best nog moeilijk was. Na de lunch, toen we buiten een spel aan het doen waren, kwam er plotseling een wagen aanstuiven. Een man sprong uit de auto, greep de oudste verkenners in hun nek, duwde ze de auto in en stootte weg. Onderweg verloor hij een tasje van "Intertoys". In dat tasje vonden we een brief, waarin stond, dat deze verkenners in het weekend bij Bart Smit werkten. De man, die we hadden gezien was blijkbaar de directeur van "Intertoys". De kerstman kocht altijd alleen maar bij de zaak van Bart Smit en de jongens kregen hier provisie van. Deze directeur wilde daarom, dat deze jongens bij hem kwam werken, dan zou de kerstman tenminste bij hem zijn speelgoed kopen! Het was een hele tocht om de jongens terug te vinden. Maar, gelukkig vonden we ze! Van de gemene man hebben we niets meer vernomen, maar we hebben wel het kenteken van de auto doorgegeven aan de politie! Na dit avontuur werd er nog een spel gedaan op het terrein en om een uur of vijf werd iedereen met in zijn geheugen een heerlijk weekend, weer opgehaald!

En toen was het alweer 1990!

Zaterdag 13 januari, de eerste opkomst dit jaar, hadden we een krantenthema met het bekende spel krantenmep, een krantenmodeshow; de mooist verklede dame of heer (in dit geval Robbert) mocht na uitgebreid showen en commentaar van de kinderen uit zijn groepje een klein kadootje in ontvangst nemen, gewikkeld in, tja hoe kan het ook anders: krantenpapier! (natuurlijk kregen de ontwerpers ook zo'n pakje!) Verder die ochtend deden we "krantenbal", een soort stand in de mand, maar dan met aangepaste tekst en met een schitterend nieuwe bal, verpakt in kranten, om hem netjes te houden, maakte de leiding de kinderen wijs! De nieuwe bal werd die ochtend zelfs afgewassen!!!

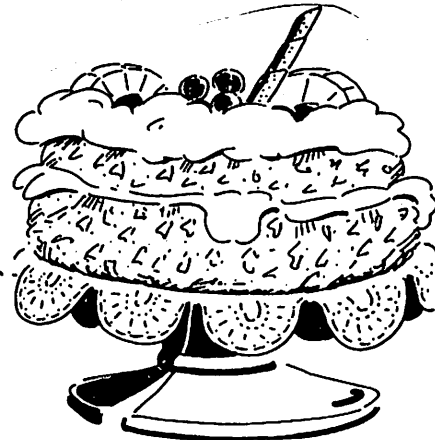
20 januari was mijn (Akela dus) verjaardag en ik moet zeggen, dat ik nog nooit zo'n leuke verjaardag gehad heb! Bij aankomst stonden enkele van de kinderen en ouders al met een bloemetje of kadootje klaar. Heel erg lief vond ik dat!

Baloe en ik hadden een etalagespeurtocht uitgezet; In verschillende etalages van winkels op de Stadhoudersweg, Statenweg, Bergselaan en Schieweg waren kadootjes en een letter verborgen. Aangezien de meeste etalages vrij vol zijn, is het erg moeilijk zoeken naar zo'n pakje. Als je alle letters gevonden had, moest je hier een zin mee vormen.

De tekst "er is er een jarig" werd door iedereen gevonden.

Bij terugkomst had de verkennersleiding de tafels feestelijk gedekt en stonden hierop limonade, taartjes en nog wat lekkernijen klaar. Ik kreeg nog een prachtig boeket bloemen van de hele horde. Er werd nog even luidkeels gezongen en de ochtend was weer teneinde!

Jongens, nogmaals hartstikke bedankt voor jullie kadootjes, bloemen en de gezellige ochtend!

Door het district was er op 3 februari weer een filmmiddag georganiseerd. Dankzij de Louise de Colignygroep konden we het gebouw van het Leger des Heils tegen een kleine vergoeding gebruiken. Het was een hele leuke film van Walt Disney: de tekenfilm van Robin Hood, waar iedereen van heeft zitten te genieten!

Op 10 februari hadden we alwéér een bijzonder programma! Samen met de groep Hillegersberg gingen we bijna de hele dag naar het Kralingse Bos en deden daar eerst wat kennismakingsspelletjes zoals stand in de mand en een vermoeiend soort tikkertje (ik heb dus ook meegedaan!), boompje verwisselen en hierna bussietrap.

Om ongeveer 13.00 uur werden de meegebrachte boterhammen verorberd en na ongeveer een half uurtje het programma weer opgepakt. We deden weer het detective-spel: de leiding liep rond in regenjassen, met hoeden en zonnebrillen op en de welpen moesten erachter zien te komen wie de dader was enz. enz. Als je heel je lijstje had ingevuld, kreeg je het antwoord in de vorm van 0en speurtocht. Er werden groepjes gemaakt en ieder groepje moest een kleur volgen en vond aan het eind van de tocht een antwoord op één van zijn vragen bijvoorbeeld: waar was het gebeurd. Antw.: in de keuken en er werd dus een afwasborstel gevonden! En zo vond iedereen iets. Toen iedereen terug was van deze speurtocht, die over greppels en onder struiken door leidde, werden de oplossingen besproken en bleek, dat de meesten het bijzonder goed gedaan hadden! We speelden hierna nog even in het Fort en iedereen werd om ongeveer 14.30 uur weer opgehaald. En, het is wéér droog gebleven deze zaterdag!!

Vorig jaar hebben we voor het eerst in plaats van een boerenkooldag, zoals we vroeger altijd deden, maar door niet kinderen gewaardeerd werd, een bloemkool-dag gehouden en dit was wèl een succes! Dus, dit jaar werd dit wéén gedaan en wel op 17 februari. Helaas, ik kon er die dag zelf niet bij zijn, maar van Baloe heb ik gehoord dat het reuze gezellig was, er eerst gezelschapsspelletjes gedaan zijn, die jullie die dag mee moesten brengen, de bloemkool en aardappels gaar waren en jullie goed meegeholpen hadden met het schoonmaken en schillen hiervan! Bovendien kregen jullie er heerlijke worstjes bij en bovendien nog een toetje ook!! Een geslaagde ochtend wederom!

Op 24 februari was de opkomst niet wat je zegt enorm! We zouden die ochtend een clownochtend hebben. Sommigen hadden zelfs hun clownspak al aan! Omdat er zo weinig kinderen waren besloten we met z'n allen naar Plaswijck te gaan!!!

Jammer, dat daar de grote speeltuin gesloten was, omdat die een opknopbeurt had gekregen. Maar desalniettemin hadden de welpen van de Brownsea het natuur-

lijk weer naar hun zin en bedachten zelf wat spelletjes. Na nog even iets lekkers uitgezocht te hebben bij de uitkijktoren en de man bij de ingang uitgescholden te hebben, omdat die ons bij binnenkomst niets gezegd had over de gesloten speeltuin, gingen we toch tevreden weer naar huis.

Op 10 maart waren Baloe en ik afwezig, maar onze Hathi en Paul waren zo lief om met jullie te gaan zwemmen in het zwembad in de Van Manenstraat. Bovendien gingen ook Raymond en Patrick met de verkenners mee.

3, 24 en 31 maart zouden de dagen zijn, waarop het "derde spelaanbod" gepresenteerd zou worden. Helaas, we hebben niets meer van Scouting Nederland gehoord, maar we hopen, dat we jullie er zo gauw mogelijk kennis mee mogen laten maken!

Daarom hadden we op 17 en 31 maart de verkennersleiding eens lief aangekeken en hen gevraagd of ze jullie pionieren wilde leren. Iedereen was vreselijk enthousiast, deed hartstikke zijn best en hield er zelfs blaren aan de handen aan over! De tweede zaterdag had de verkennersleiding voor ons twee kanteldriehoeken voor ons gemaakt, waarin je kon gaan staan, terwijl hij door anderen gekanteld werd. De moeilijkheid is dan natuurlijk erop te blijven! Deze dag heeft Sahi van de groep Hillegersberg meegedraaid, wat wij natuurlijk heel gezellig vonden en Krijn trakteerde ons op lekkere cake, want hij was die week jarig geweest. Krijn alsnog van harte namens de héle groep!

Op 7 april leerden we via spelletjes de windstreken kennen. Iedereen weet nu heel goed het Noorden, Zuiden, Noordoosten enz. enz. te vinden.

En dan zijn we bij Pasen beland, dat wij al op 14 april een beetje gevierd hebben met natuurlijk eieren zoeken en beschilderen en als verrassing stond er om 10.30 uur een paasontbijt klaar met matzes, krentenbollen en chocolademelk! Jammer, dat er een aantal in verband met vakanties niet konden komen, maar toch was het ook met zo'n klein groepje ook heel gezellig.

Zo, en dan is het vandaag St. Joris! Daar zul je over lezen in de volgende KUDU!!

Akela Weber

PROGRAMMA WELPEN

Er is alweer een hele hoop veranderd in ons programma tot aan het zomerkamp! Maar ja, dat was te verwachten, want een half jaar van tevoren plannen, dat kan ook eigenlijk niet!!! Hieronder vind je dus, ik hooft dat het niet meer veranderd, het programma tot en met 23 juni a.s.:

28 april Eindelijk de al een aantal malen uitgestelde clownochtend!
Dus, breng je clownspak mee!

5 mei HORDE: misschien kunnen we nu alvast iets voor onze moeders maken?

12 mei ? - programma. Verrassing.....!!!!
Het gids- en helpersweekend is verplaatst naar 9 JUNI!!!!

19 mei GROOT DISTRICTSSPEL: Zoals elk jaar heeft het district weer een groot spel gemaakt voor alle welpen en kabouters. Ieder jaar ook weer heel erg leuk en het duurt meestal de hele dag! (brief volgt)

26 mei HORDE

2 juni HORDE: vandaag gaan we twee grote spelen doen, die we voor jullie gemaakt hebben. Dus, ik hoop op een grote opkomst!

9 juni

HORDE

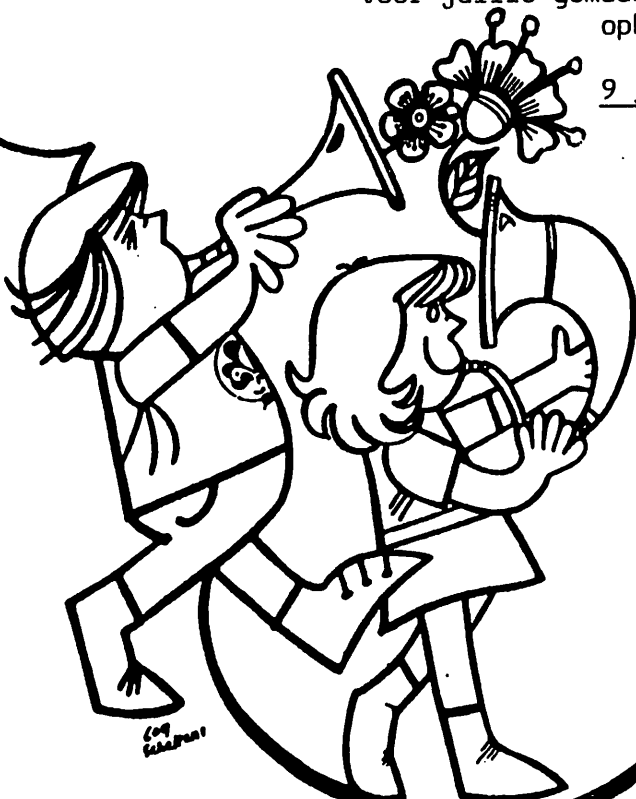
En, voor de gidsen en helpers is er weer een weekend georganiseerd door het district. Dit programma begint meestal om 17.00 uur en duurt tot zondagmiddag 16.00 uur. Dus gidsen en helpers; dit is de definitieve datum en houd hier vast rekening mee!! (brief volgt)

16 juni

Als het mooi weer is moet je je fiets meenemen, een lunchpakket, je zwemspullen en we gaan lekker met z'n allen naar de Bleywijkse Kooi (zwembad). Tijd: 10.15 op Daltonlaan, om 16.00 uur hier weer terug!

23 juni

LAATSTE OPKOMST VAN HET SEIZOEN: dus extra feestelijk. Waarschijnlijk naar het strand!!!

B E L A N G R I J K !!!!!!!!!!!!!

NOG EVEN DIT:

INSCHRIJFGELD:

Van veel ouders van welpen heb ik nog geen inschrijfgeld ontvangen en ook ontbreken er nog een aantal strookjes voor het zomerkamp. Ik had U verzocht het inschrijfgeld vóór 21 april over te maken. Ik heb pas éénmaal f 40,-- mogen ontvangen. Zou U het zou gauw mogelijk willen overmaken. Het maakt het voor ons allemaal een stuk eenvoudiger en bovendien moeten we voor zo'n zomerkamp al een hoop kosten maken zoals huur e.d. Bij voorbaat vriendelijk dank!

AFBELLEN:

En ja hoor, daar komt het weer zullen jullie denken. Maar, ik blijf het in iedere KUDU zetten, want het gebeurt nog steeds niet vaak genoeg naar mijn zin: het afbellen of van tevoren afmelden!!!! Denk er toch aan! ik moet toegeven, de laatste tijd gaat het al een heel stuk beter, maar er zijn er nog een aantal.... Denk je er nu voortaan aan? Okee, dat is dan afgesproken!
Telefoon Akela Weber: 4 66 04 77
Telefoon Baloe de Haan: 4 66 94 78

NAAR DE VERKENNERS:

Een aantal van onze oudere welpen hebben nu éénmaal meegedraaid bij de verken- ners en ik heb gehoord, dat ze het erg leuk gevonden hebben. Ná het zomerkamp is het de bedoeling, dat deze welpen overgaan naar de verken- ners. De andere welpen, die 11 jaar zijn of nog moeten worden gaan waarschijnlijk, als ze er al aan toe zijn, er zelf hartstikke veel zin in hebben en de ouders er achter staan, vliegen in januari 1991 over. Mocht U, als ouder, hier vragen of op- merkingen over hebben, bel ons dan even of kom een keertje langs. U weet, mochten er problemen zijn over het draaien van onze programma's of zoals nu het overvliegen en zoals hierboven reeds genoemd het "dubbeldraaien" van deze vier welpen, dan proberen we hier altijd een oplossing voor te vinden!

LEDENWERVING:

Zoals iedereen weet, is er al een heel veel aan ledenwerving gedaan. We hebben vroeger rommelmarkten gehouden, folders rondgedeeld, in een stand gestaan op een informatiedag van deelgemeente Noord en noem maar op. Veel leden hebben we hiér niet aan overgehouden!! De beste reclame is: MOND OP MOND-RECLAME. We hopen nog steeds op een groter ledenaantal, dus doen wij een beroep op U, ouders. Zou U de gezelligheid, onze inzet, de activiteiten enz. in Uw omgeving willen promoten, zodat wij in de toekomst van een gezellige grote groep verzekerd zullen zijn. We zouden U enorm dankbaar zijn!

Met vriendelijke groet,

Akela Weber

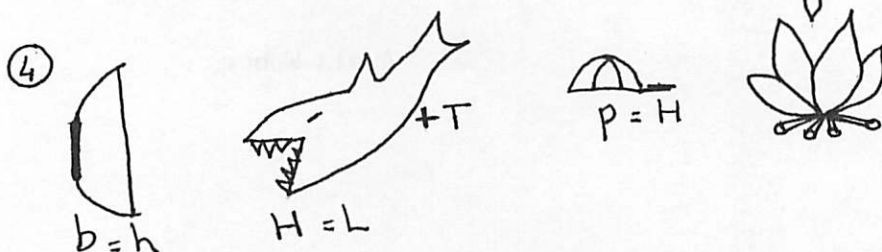
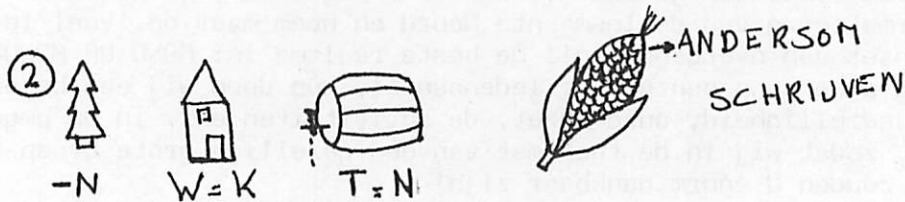
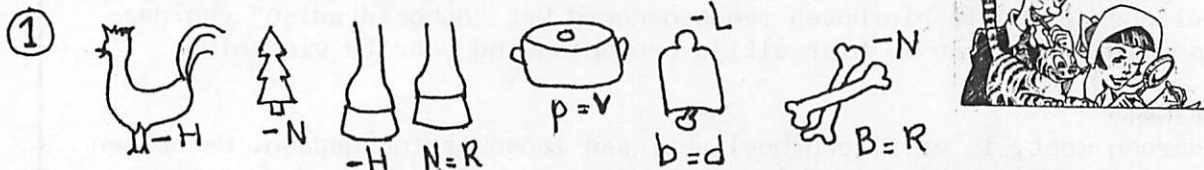

HALLO LUITJES;

Ook ik mocht weer een stukje voor de KUDU verzorgen. Aangezien Akela de zware taak op zich nam om een verslag te maken van de gebeurtenissen van de afgelopen maanden, zal ik proberen jullie te vermaken meteen wat te leren misschien?, met een aantal puzzels, rebussen en een spelletje.

Het grootste gedeelte slaat terug op de Sint-Jorisviering, die we net achter de rug hebben.

Ik begin daarom met een paar rebussen. Bij het kampvuur hebben jullie vast allemaal de longen uit je lijf gezongen met de leuke liedjes, die onze leiding altijd zo subliem weten te brengen. Nu heb ik een aantal van deze liedjes in rebusvorm gezet (let even op de gigantische tekenkunsten). Probeer de titels van deze "bekende" liederen op te sporen. De antwoorden kun je verderop vinden, als je er helemaal niet meer uitkomt. Veel succes.

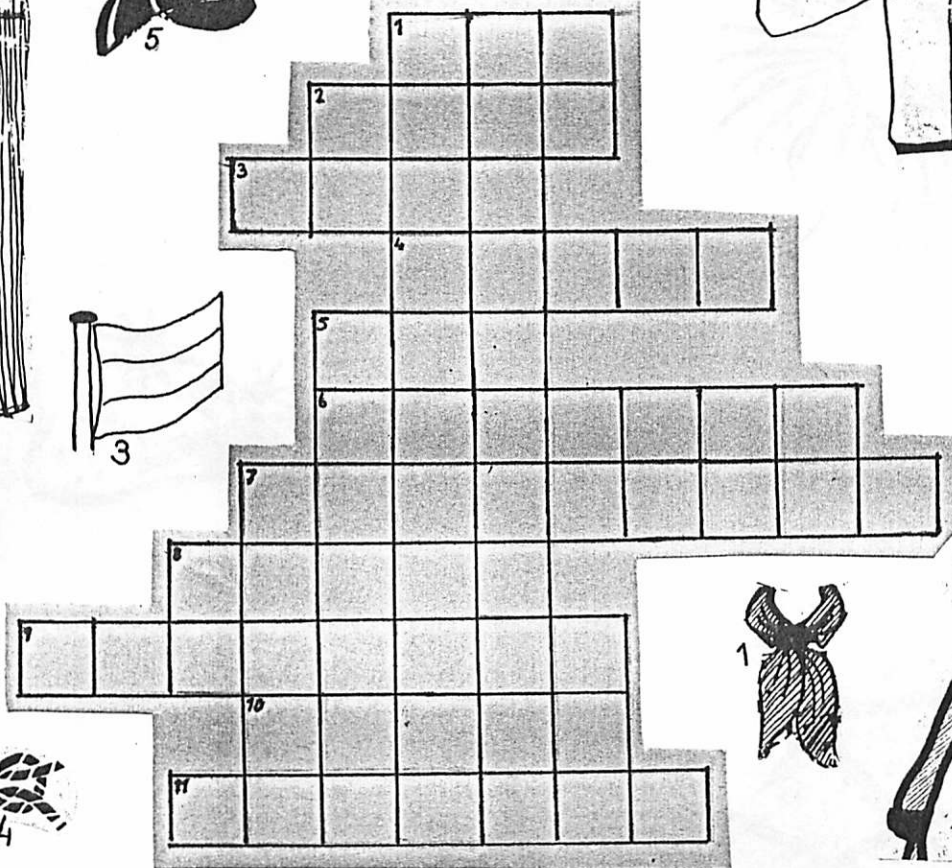
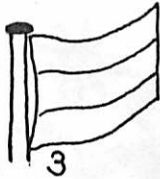
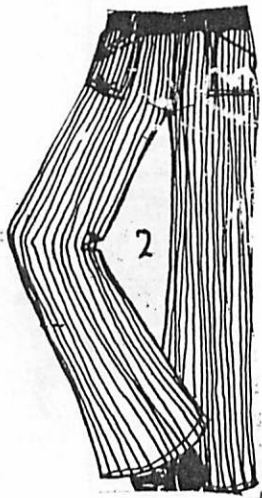
Ook heb ik in al mijn ijver nog een puzzel gemaakt.
Deze werkt als volgt.

Bij elk plaatje hier staat een nummertje, dit nummer staat ook in de puzzel. Kijk goed naar het plaatje en vul bij het nummer in de puzzel in wat er op het plaatje staat. De woorden moeten precies in de vakjes passen.

Als je alles hebt ingevuld kun je bij de pijl een woord lezen, wat precies vertelt wat Sint Joris is.

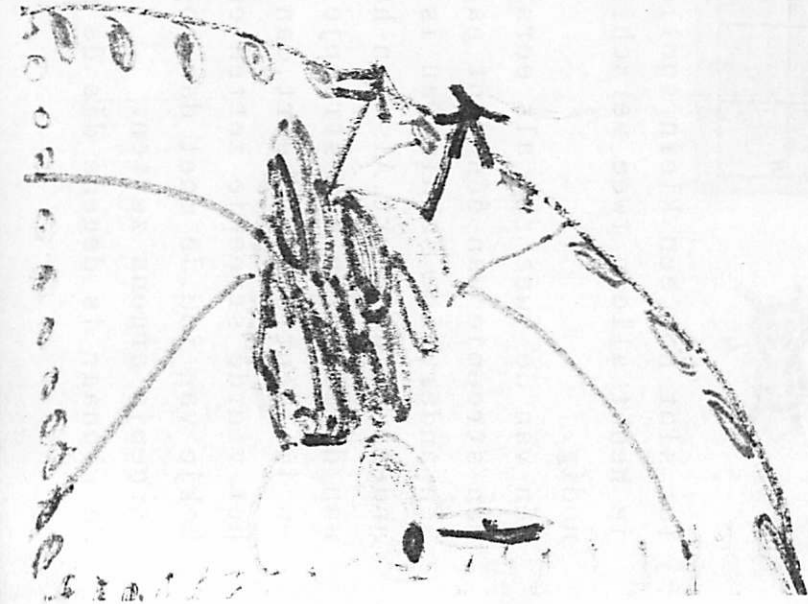
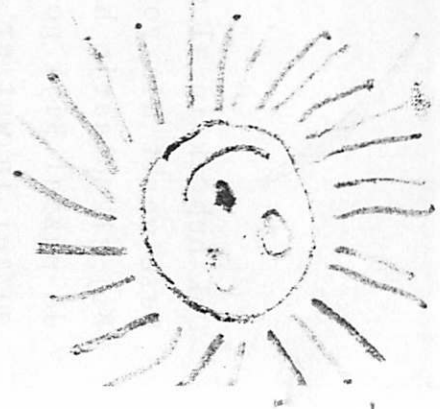
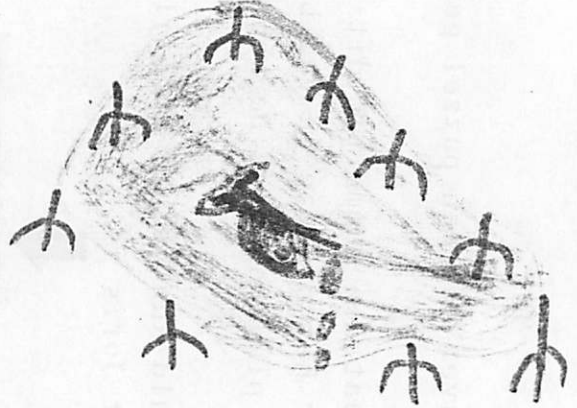
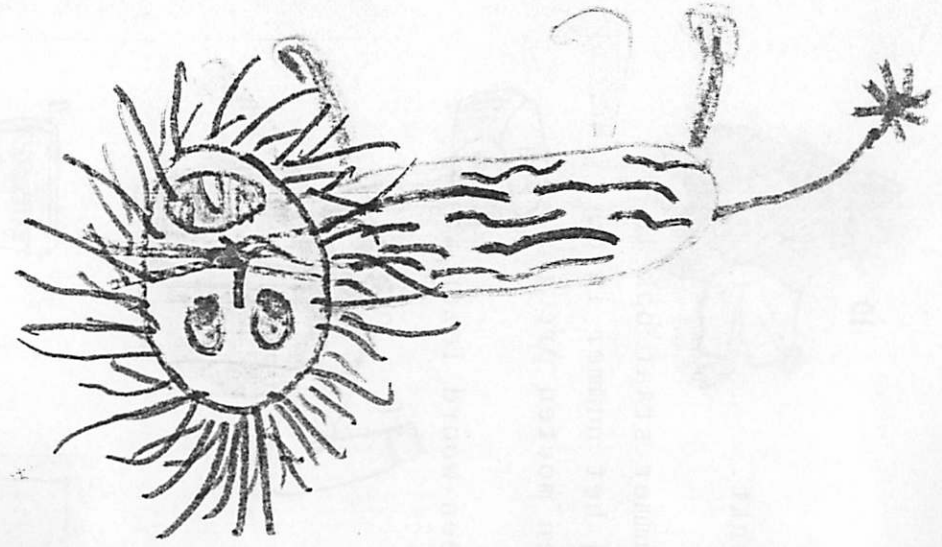
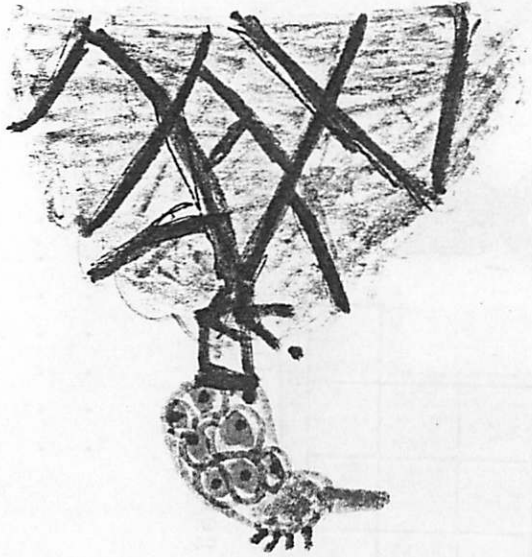
Tot slot nog een klein spelletje. Je speelt dit spel met z'n tweeën, je hebt alleen twee verschillend gekleurde pennen of potloden nodig.

Eén van de twee zet als eerste een streepje van één punt naar een ander, niet schuin. Dan is de ander aan de beurt. Als een hokje aan drie kanten een streepje heeft en jij bent aan de beurt, dan mag jij het vierde streepje zetten en is het hokje van jou. Je moet dan nog een streepje ergens zetten.

De winnaar is degene die de meeste hokjes heeft veroverd.

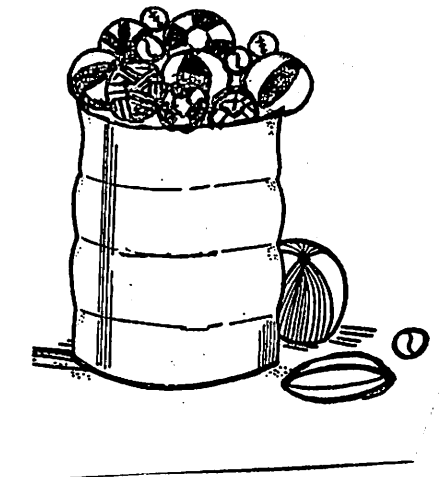
getekend door
michael
Storey

Goed zo, u hebt hem gevonden; de pagina met Wist-U-Datjes.
En nu zeker benieuwd wie er nu weer belachelijk wordt gemaakt.
Bespeur ik daar enig leedvermaak? Pas maar op, er komt een tijd dat ook ú
op deze pagina genadeloos wordt beschreven.
Voor sommigen van u is deze tijd nú aangebroken. Lees maar.

Wist u dat;

- Ex-groepsvoorzitter Karel Bosselaar is onderscheiden door Scouting Nederland voor zijn verdiensten in het algemeen met het zilveren waarderingsteken van onze vereniging?
- Onze groep daarbij in Dronten vertegenwoordigd was?
- Patrick regelmatig fietsen sloopt (per ongeluk hoor)?
- De oudste welpen hebben meegedraaid met de verkenners?
- De oudste verkenners hebben meegedraaid met de rowans?
- E.e.a. als gewenning dient voor volgend seizoen?
- De troepopkomsten incidenteel gesplitst worden in blijvers, komers en gaanders?
- De stormen van een tijdje terug geen schade hebben veroorzaakt?
- Wél een mooie boom is geveld, pál naast ons clubhuis?
- Rowan Paul meedraait als assistent-verkennersleider?
- Hathi voorlopig door zijn werk heeft moeten afhaken als welpenleider?
- Polleke-Sahí is toegetreden tot de Brownseageleideren?
- Frits al aardig uit de voeten kan met bijl en touw?
- Menig ander niet?
- U welkom bent om het óók eens te doen tijdens een verkennersopkomst?
- Ik daarmee inderdaad een middagje meedraaien bedoel?
- Ik iedereen daartoe hierbij uitdaag?
- U dat waarschijnlijk niet durft?
- E.e.a. voor u kosteloos zal zijn?
- U geen uniform hoeft aan te schaffen?
- U zich wél onverbiddelijk aan ons gezag dient te onderwerpen?
- Baloe aan haar derde auto toe is?
- De nieuwe modegrill 'een hoopie op iemand' is?
- Dat betekent dat het slachtoffer gevloerd wordt waarna iedereen er bovenop duikt?
- Er aldus een hoopie (meestal) verkenners ontstaat?
- De verkenners hardleers zijn als het om speurtochten gaat?
- Het pijltjes gooien tot DART-KUNST is verheven door de verkennersleiding?
- De rowans na hun opkomsten eindelijk eens moeten AFWASSEN!!!!!!?
- We voor de verkenners de 3452677466538932871200101001-e bal hebben gekocht?
- Dit voorlopig óók de laatste zal zijn?
- Akela de deuren in het clubhuis moet ontzien?
- Ralph onlangs een bal op de hekpunten heeft geschoten?
- Er daarna nóg 3 hetzelfde lot beschoren bleken?
- Dit het was?

Er bestaat binnen scouting een apart woordgebruik; de oplettende bezoeker zal dat zeker zijn opgevallen. Voor sommigen is dat klare taal, maar voor menig ander is het volkomen buitenlands.

Om daarin enige duidelijkheid te verschaffen hebben we een zgn. scoutingalfabet gemaakt, hier en daar aangevuld met voor de Brownseagroep specifieke begrippen en namen. Dat het nooit compleet zal zijn, zijn we ons bewust; dit is 'slechts' een groepsblad en geen encyclopedie.

Bovendien is het inhoudelijk ludiek bedoeld, enfin, leest u maar....

- A -Aks: de grootste (botte) bijl waarmee binnen onze groep gehakt wordt.
-Akela: teamleidster der welpen, een creatie van schrijver Rudyard Kipling, doch schaamteloos gejat door Baden Powell (zie B)
- B -BROWNSEAGROEP: groep der groepen, in 1991 25 jaar jong!
-Baden Powell: stichter onzer vereniging in 1907. Komplete naam: Robert Lord Baden-Powell of Gilwell O.M. Hij sliep immer op zijn veldbed op zijn balkon zijner landhuis. 8-1-1941 overleed hij in Kenia.
-Brand: vuurzee, met name in clubhuizen. De dader ligt nog altijd op het kerkhof (figuurlijk bedoeld)
- C -Contributie: stokpaardje onzer penningmeester, in onze groep niet of nauwelijks beïnvloedt door beurskrach of inflatie, derhalve waardevaste investering voor uw kind op lange termijn.
-Chef: teambegeleider der rowan-speltak in een scoutinggroep (zie ook S)
- D -Daltonlaan: residentie der Brownseagroep, wellicht lokatie voor de nieuwbouw.
-Darts: geliefde bezigheid der verkennersleiding.
- E -Eeeech wel: tot gekwordens toe gebezigde term tijdens opkomsten. Blijkbaar typisch Rotterdams.
-EHBO: belangrijke vaardigheid, indien niet machtig; tel.06-11
- F -Financiën: kloppend hart der groep, kundig geleid door Ruud (zie ook V)
- G -Groepsvoorzitter: schrijver dezes, sinds maart in functie, helaas onbezoldigd.
-Geld: nooit genoeg, altijd te weinig, te lage subsidies en tóch liquide!
- H -Haan -Mariëlle de: Baloe, welpenleidster, le vrouwelijke verkenners binnen Brownseagelederen, neigt incidenteel tot vergeetachtigheid echter toelozende inzet voor welpen-speltak.
-Haan -Paul de: broer Baloe, thans rowan a.s. verkenners- en/of welpenleider bijnaam; dikke deur. (herkomst onduidelijk).
-Haan -Raymond den: verkennersleider c.q. vaandrig. Lange staat van dienst en verzot op ATV-tjes
-Haan -Debby den: zus van voornoemd vaandrig, thans sherpa (=vrouwelijke rowan).
- G -Groepsraad: alle leiding tesamen, vergadert elke maand over het groepsbeleid
- H -Heemraadssingel: vestigingsstraat van het gewestelijk bureau van Scouting Nederland alsmede vindplaats van de scoutshop alwaar een hardnekkig falend inkoopbeleid ons regelmatig dwarsboomt.Nr.129
-Hopman: Teamleider verkenners, schrijver dezes.
- I -Insignes: bewezen vaardigheden welke blijken uit insignes met divers karakter op linker uniformmouw (indien voorradig in scout-shop dus...)
-Installeren: ceremonie waarbij nieuwe leden officieel toetreden tot een speltak en dus onze groep. Tijdens deze ceremonie legt men de scoutingbelofte af en mag men vanaf die dag het uniform dragen (indien voorradig in de scoutshop). Tevens datum ingang kontributieplicht.
- J -Jakardraaien: typische scoutingvaardigheid. Kortweg: een soort visnet van geknoopt hennep boven je kop ronddraaien zonder jezelf te verhangen. Door weinigen bedreven vanwege voornoemd risico.
- K -Kampvuurkuil: Stookplaats van onze groep. Menig meubelstuk uit prehistorische inboedel (krijgertjes dus) vond hier zijn dan wel haar eind.
- K -Kanaalweg: Voormalige lokatie van 3 (!) Brownseclubhuizen. Recentelijk toegewezen aan Diergaarde Blijdorp ter uitbreiding, waarvoor dank...
-KUDU: Groepsblad van deze groep, collectors-item
-Kaart/Kompas: helaas verguisde scoutingtechniek. Onmisbaar tijdens zwerftochten (hikes).

- L -Leeuwen -Patrick van: Verkenner leider c.q. vaandrig, heeft iets met fietsen, sisal en technieken.
 -Leeuwen -Dennis van: Broer voornoemd vaandrig, thans rowan.
- M Mastworp: scoutingknoop, volgens welpen; brilknoop.
- N Nieuwbouw: langzaam MAAR ZEKER in aantocht..
- O Overvliegen: traditioneel gaan de oudsten van een speltak aan het begin van het seizoen over naar de volgende speltak. Dit heet overvliegen.
 Bij de welp die verkenner wordt betekent het tevens het afschudden der nestharen dmv jonassen in een groot zeil.
 -Ommen: Zomerkampplaats van verkenners a.s. juli. Evacuatie aldaar reeds in volle gang.
 -Ouderbezoek: Voor elk zomerkamp komt (als het even kan) de leiding u vermoeien met de meest onzinnige vragen en u uw rust ontnemen door een waterval aan informatie over u uit te storten omtrent het zomerkamp.
- P -Putten: Zomerkampplaats van de welpen a.s. juli op een heel mooie lokatie.
 -Pionieren: scoutingvaardigheid. Met behulp van touw en palen handige constructies maken voor scoutingkampen zoals vuurtafels, zitbanken, keukens, enz.
- Q -Qnap moeilijke letter.
- R -Ruzie: regelmatig gezocht doch nimmer gevonden
 -Remke: vrouw schrijver dezes, Akela.
 -Rowans: Speltak binnen onze groep voor leden van ca.16 tot ca.19 jaar. Herkenbaar aan brique uniformblouse. Officiële benaming in onze groep; Rowanafdeling Mantaroggen.
- S -Soeters -Jan: Rowanbegeleider, ook wel Jan-Jaap Toeter genaamd. Overige bijnamen niet voor publikatie geschikt.
 -Schootsteek: scoutingknoop om 2 touwen van ongelijke dikte te verbinden.
 -St.Joris: Jaarlijks groepsfeest ter ere van St.Joris welke het goede symboliseert en die de draak (het kwaad) tracht te verdelgen hetgeen hem elk jaar op miraculeuze wijze lukt.
 -Scouting: Het spel van verkennen naar de ideeën van Baden-Powell. Voor het eerst gespeeld op Brownsea Island in 1907.
- T -Tenten: Het meest elementaire bezit van de scout. Thans weer volop aanwezig in ons materiaalbestand. Ons model heet Trippstein.
 -Troep: 1. Rommel; een ons niet vreemde term.
 2. Groep van verkenners verdeeld over patrouilles. Alle patrouilles tesamen heet een verkennerstroep.
- U -Uniform: Herkenbaarheid van de scout. Standaarduitvoering; blouse, groepsdas en baret. Dient bij elke opkomst compleet te zijn.
- V -Verkaik -Ruid: Penningmeester van onze groep. Eigen kweek. Vermaard om zijn sprong doch recent niet meer waargenomen, helaas.
 -Verkenners: speltak binnen onze groep. Leeftijden van ca.11 tot ca. 16 jaar. Dragen een beige uniformblouse.
- W -Welpen: speltak binnen onze groep. Leeftijden van ca. 6 tot ca. 11 jaar. Dragen een groene uniformblouse.
- X -IKS: Idereen Kan Scouten.
- Y -Yzersterk: is onze samenwerking binnen de groep. Meestal tenminste...
- Z -Zomerkamp: Jaarlijkse afsluiting en hoogtepunt van het scoutingseizoen. Duur; meestal 1 week in een bosrijke omgeving gehouden. Afmattende bezigheid voor leiding waar ze overigens verrekt veel plezier aan beleven.

Zo, ik hoop dat bovenstaand heeft bijgedragen om de terminologie die soms op onze terreinen gebezigd wordt enigzins te vatten. Aanvullingen zullen t.z.t. worden gepubliceerd. En als ú aanvullingen heeft; schrijf.

Lezers(essen),

In vroegere KUDU'S keken we altijd terug naar wat we met de verkenners tijdens troeppokkomsten gedaan hadden.

Deze uitgave doen we dat niet. Deze uitgave blikken we vooruit naar wat we de resterende 11 weken tot aan het zomerkamp zoal gaan doen.

We melden er géén data bij omdat die naderhand altijd gewijzigd gaan worden door verschillende oorzaken.

Waar wél een datum bij staat, daar kun je van aannemen dat die klopt.

A.s. zaterdag zijn de Distrikts-Scouting-Wedstrijden in het Lage Bergse Bos. Samen met zo'n 100 verkenners en padvindsters spelen we diverse postenspelen en dat wordt waanzinnig !!!

Op 19 mei is er geen opkomst, want dan gaat de verkennersleiding het zomerkamp voorbereiden in Ommen.

Verder gaan we nog de kookwedstrijden houden, insignewerk doen en misschien ook nog naar Tropicana.

In ieder geval is de laatste opkomst op 23 juni.

Op 30 juni is er geen opkomst want dan maakt de leiding al het materiaal klaar om op 7 juli te kunnen vertrekken naar Ommen voor ons zomerkamp 1990 !!

Dat wordt natuurlijk weer een festijn!

Gelegen aan de rivier de Vecht hebben we een terrein besproken op het grootste kampeergebied van Scouting Nederland.

Meer hierover kun je lezen in het zomerkampboekje dat in de loop van de maand Mei verschijnt.

Wat daar níet in staat maar wat je wél moet weten, is dat je dit zomerkamp NIET mag missen. Zéker de verkenners die ook volgend seizoen bij de troep horen, want zij moeten met hun ervaring de overkomende welpen weer wegwijs maken in de enerverende wereld van het Spel van Verkennen.

Philip.

Teamleider Verkenners.

NIEUWS VAN HET BOUWFRONT.

Welnu, de kogel is door de kerk.

Ontvingen jullie in Maart een brief over de onduidelijke stand van zaken omtrent de nieuwbouw van het clubhuis, nu is daar dan een besluit in genomen.

Diergaarde Blijdorp gaat definitief uitbreiden richting Roel Langerakpark en dat betekent dat de daar gevestigde voetbalvelden e.d. op 'onze' plaats aan de Kanaalweg gaan komen.

Daarmee valt dus het doek voor onze plannen om nieuw te bouwen aan de Kanaalweg. Ons plan om nieuw te bouwen aan de Daltonlaan is dus wat dichterbij gekomen daardoor.

Het bestuur heeft aankomende week een gesprek met Sport & Recreatie van de gemeente Rotterdam om deze plannen te bespreken.

We houden jullie hiervan op de hoogte!!!!

De Bouwcommissie.
Philip.

BERG & Blij post.
5/4/90

Commissie sport en recreatie geeft groen licht

Blijdorp mag uitbreiden in Roel Langerakpark

Betreft de contributie:

Van de penningmeester heb ik moeten vernemen, dat er een aantal ouders zijn, die al een hele tijd geen contributie voor hun kind hebben betaald. U weet, wij maken een hoop kosten en zouden het daarom prettig vinden als U de achterstallige contributie zo spoedig mogelijk aan ons over zou willen maken. Mochten er hier problemen over bestaan, dan verneemt óf de penningmeester óf één van groepsleiding dat graag van U, zodat er naar een eventuele oplossing gezocht kan worden. Ik hoop, dat U voor dit berichtje een klein beetje begrip kunt opbrengen. Wij zijn ook maar vrijwilligers, betalen ook maandelijks onze contributies en worden ècht niet betaald voor ons jeugdwerk, dat wij niettemin met veel plezier doen! Dus, maakt U het onze penningmeester ook een beetje makkelijk, laat die f 13,-- of f 14,-- automatisch overschrijven of denkt U er alstublieft zelf tijdig aan het eventjes over te maken! De leiding en uiteraard de penningmeester zouden U hier zeer dankbaar voor zijn!!

Beste Kudulezers,

Hier volgt een stukje van de Rowans wat steeds bekender in de groep wordt. Twee jaar lang hebben we met vallen en opstaan onszelf draaiende gehouden en nu wordt dit beloond, want binnenkort komen er een aantal verkenners over.

De laatste maanden hebben de verkenners een aantal keer met ons meegedraaid en gezien (dat hoop ik) wat de bedoeling is bij de rowans. De indrukken waren van beide kanten zeer positief en ik hoop dat we volgend seizoen met een grote groep rowans vele leuke activiteiten gaan doen.

Natuurlijk moeten alle activiteiten tot in de puntjes geregeld zijn, wat zoals gebruikelijk is bij de rowans door ons zelf gedaan wordt. Hiermee doe ik in het bijzonder een oproep voor de toekomstige rowans, want tot dusver is alles voor jullie geregeld, maar uiteindelijk zullen jullie alles samen met ons regelen en natuurlijk ook verzinnen.

Voordat jullie rowans worden hebben we tenminste nog twee gezamenlijke opkomsten, waarvan één zelfs een weekend van is.

Voor ouders en anderen die niet van onze activiteiten weten, zal ik vertellen welke programma's we al gedaan hebben. De laatste keer hebben we de aankomende verkenners een dropping gegeven, waar ze op het strand van Hoek van Holland eruit werden gezet en er bij Kijkduin werden opgepikt. Na deze toch vermoeiende wandeling ben ik er haast zeker van dat iedereen die nacht heerlijk geslapen heeft.

Iedereen had wel genoten van de wandeling, want het is S'avonds toch een geheel andere gewaar wording dan wanneer het gewoon licht is.

Die keer daarvoor hebben de jongens mini-gepionierd en zijn er plannen gemaakt voor de volgende opkomsten. De pionierwerken zijn nog steeds te bewonderen aan de Daltonlaan.

Die keer daarvoor was het een nachtprogramma, waarbij iedereen zou blijven slapen. Om een uur of half tien reden die bewuste zaterdag twee auto's de Daltonlaan naar één of ander boerendorp (ik geloof Japenland), waar overigens jullie begeleider woont.

Hier aangekomen moesten de heren die stonden te trappelen van ongeduld even wachten tot de auto's weggebracht waren en toen kon het feest beginnen. De eerste slootjes waren zeer klein. (we deden namenlijk een poldertocht, wat inhoud over sloten en slootjes springen zonder nat te worden wat maar één enkel persoon lukte, mij ieder geval niet en Hugo helemaal niet) Toen éénmaal de behoorlijke groten sloten kwamen werden ze verdacht stil, maar sprongen toch dapper over de slootjes.

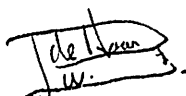
Al met al bekeken was het een zeer geslaagd weekend.

De keer hier voorafgaand is er niet echt een programma gedraaid, maar was er meer een introductie voor de verkenners om te weten tekomen wat nu precies de rowans inhoudt.

Op de volgende bladzijde ziet u al het werk van een aankomend rowan overde poldertocht en daarna nog een stukje over de strandwandeling.

Hopelijk wordt het een zeer geslaagd team wat een leuk seizoen tegemoet gaat.

Namens de rowans,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'de Haan' with a small 'W.' below it, enclosed in a simple rectangular box.

P.W. deHaan

Een avondje Rowans,

Op 17 Maart jongsleden werden Bas, Michel, dennis, Hugo Jean-Paul, Freddy en ik uitgenodigd om een avondje bij de Rowans mee te draaien. Wij werden verzocht om om 18.30 bij Paul de Haan te verschijnen behalve Bas en ik, want wij werden bij Bas thuis opgehaald.

Toen gingen we richting Hoek van Holland, onderweg stopten we bij een benzinstation langs de rijksweg en daar stond Japie ook. Paul tankte even en we gingen verder. En toen we in Hoek van Holland aankwamen stapten we bij een klein parkeer plaatsje uit en pakte onze spullen. Hierna liepen we naar het strand en op het strand kregen we instructies dat we ons naar Kijkduin moesten verplaatsen. Jean-Paul kreeg Paul zijn jas die hij op het eind van mij terug kreeg omdat ik hem op het eind gedragen heb. Wij gingen lopen naar Kijkduin. Jean-Paul en ik gingen op blote voeten door het zeewater lopen en na ⁺ 10 minuten maakten we een kleine stop op één of ander hout geval om onze schoenen aan te trekken. Dus we gingen in de duinen lopen, maar al snel gingen Bas, Michel, Hugo en ik weer op het strand lopen, want het was veels te vermoeiend en bijna niet meer en we wisten bijna niet meer waar we liepen.

Jean-Paul, Freddy, Dennis gingen verder, maar na een tijdje haakte Dennis ook af en kwam weer bij ons lopen. Na een tijdje ging Dennis op zijn blote voeten lopen. Inmiddels liepen Jean-Paul en Freddy stevig door en toen ze rusten zagen ze 2 mensen graag op nog 2 meter afstand. Ze dachten eerst dat het Paul en Japie waren, maar al snel kwamen we tot de ontdekking dat ze het niet waren en renden heel snel naar het strand, maar de Duinen lipen best steil af en Jean-Paul viel daardoor nog. Toen ze aankwamen vertelden ze hijgent en puffent wat er gebeurd was. Inmiddels had Dennis zijn voeten schoon gemaakt met zijn handdoek en zijn schoenen weer aangetrokken. Toen we verder gingen vergat Dennis zijn handdoek.

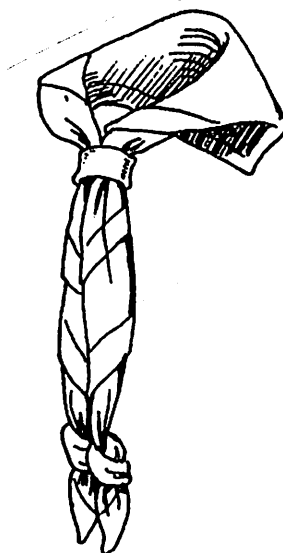
Op een moment kregen we het idee om een kampvuurtje te maken. We gingen zitten en namen eerst iets te eten en te drinken. En op nog geen 3 meter afstand zag ik een pallet liggen, en die braken Michel, Freddy en ik af. Michel zette alles op proffensionele manier tegen elkaar en stak de brand erin.

Na een tijdje gingen we weer verder en Kijkduin kwam al in zicht, maar het was nog best wel ver. Onderweg hebben we nog een paar moppen lopen tappen en over de groep geroddeld. We liepen stevig door en kwamen steeds dichterbij. Op een aardig stukje van Kijkduin af zaten een paar mensen vissen daar hebben we nog even mee gepraat over van alles en nog wat. En gingen verder. Schuin voor ons lag Kijkduin op een hele verre steenworp afstand. Toen we het boulevardje op gingen zagen we opeens op een terrasje de Rowans zitten iets zien drinken.

We mochten een minuutje uitrusten en toen gingen we weer naar Rotterdam waar Japie, Bas en mij heeft afgezet.

Het was heel gezellig.

Vincent van Rosbergen

Beste kudu lezers

Hier volgt een berichtje van een aankomende rowan (wie nu dus nog een verkenner is).

Er werd mij gevraagd of ik een verhaal kon schrijven voor de kudu over de poldertocht.

De poldertocht is een zwaar evenement, men springt een aantal slootjes van een meter met kans dat je mis springt en in de sloot beland. als je er tenminste met behulp van de andere (als ze al niet verder zijn gelopen) eruit bent gekomen heb je zulke koude voeten dat de volgende sloot ook niet zo goed springt (geen goede aanloop kunnen nemen).

s'zaterdags 9 december 1989 s'avonds

Dat groepje wat meeding met de rowans zal ik eens voorstellen:

Dennis L, Hugo, Freddie en ik Michel.

We draaiden s'middags met de verkenners mee maar dat is te onbelgri^{AN}jk om op te schrijven.

Zodat ik gelijk met de deur in huis val, we aten die avond met de rowans mee, Dennis en Freddie moesten koken en hugo en ik moesten daarna afwassen.

We gingen s'avonds om 10:00 weg, en kwamen om 10:30 aan in maasdam, waar Jan in de buurt bleek te wonen.

Van de rowans gingen mee: Paul, Dennis v L, en onze begeleider jan.

We werden vlakbij een boerderij gedropt we moesten wel even op paul en jan wachten, want die hadden een van de auto's weggezet in de polder. na een kwartiertje wachten kwamen ze in de auto van paul terug.

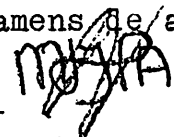
toen begon de poldertocht pas echt, ik dacht die week daarvoor dat is makkelijk zo'n slootje springen, maar toen ik voor zo'n slootje stond dacht ik bij mezelf dit haal ik nooit, daarom sprong ik ook als laatste. Bij elk slootje dat ik sprong kreeg ik steeds het gevoel, het gaat steeds beter en zeker de laatste paar slootjes.

voordat we bij een dorp konden komen moesten we door een spruitten veld, en omdat het die dag of nacht had gemiezelde waren die planten doornat, en je moest er tot je dijen doorheen en dat is nog moeilijker s'lootje springen.

toen bleek dat we weer verder de polder in moesten met nog veel meer slootjes, en toen was er een sloot van circa 5 meter, waar we niet over konden dus steeds verder en toen konden we er wel over.

Dus aangekomen bij jan's auto moesten we weer wachten, en met een kwartiertje waren ze er al en gingen meteen naar de daltonlaan, waar eerst alle kachels werden aangestoken want zo koud hadden we het. we hebben ook overnacht daar, maar wat is het koud daar s'nachts. we hebben daar ook nog ontbeten en zo gek smaakte het nou ook weer niet, we hebben die ochtend nog besteed wat je allemaal leuk vond die avond....

Namens de aanstaande verkenners nog bedankt voor die gezellige avond

M.J.A. van Herk

P.S : Dit is DE EERSTE KEER DAT ik
VOOR DE KUDU schrijf

M A D R I D

Het is ietwat laat, maar ik wilde degenen die me bij terugkomst gevraagd hebben "hoe was je vakantie (lees: studiereis)" in onderstaand stukje wat meer vertellen dan het toenmalige: "fantastisch".

Zaterdag 11 november van het vorige jaar was het dan eindelijk zover: een lang gekoesterde wens van me ging in vervulling. De laatste zes zaterdagen van het jaar had ik als a.t.v.-dagen opgenomen om zo de komende weken Spaans in Spanje te kunnen gaan studeren.

Om 10.00 u. was ik evenwel nog aan de Daltonlaan om met de rest van de verkennersleiding een fotoroute voor de verkenners uit te zetten. Ook had ik nog twee kwissen gemaakt (die de verkenners waarschijnlijk nog vers in het geheugen liggen): mijn a.t.v.-'tjes had ik dus eigenlijk verdiend (hoewel er anderen zijn die daar anders over denken, maar goed).

Enige uren later, na het uitzetten van eerdergenoemde fietstocht, zat ik zo'n 10 kilometer hoog in de lucht, op weg naar Madrid, de stad waar ik de komende zes weken zou wonen. Zenuwachtig was ik (nog) niet; ik was alleen benieuwd naar het avontuur dat komen ging.

Even over negenen landen we op Barajas, het vliegveld van Madrid.

Samen met een andere Nederlander die naast me zit, neem ik een taxi naar het hostel dat ik vanuit Neerland reeds geboekt heb.

Het hostel heeft één ster en die zit waarschijnlijk in de spiegel van de gezamenlijke badkamer. Mijn kamer meet 1,5 bij 3,5 (meter, ja) en is gifgroen geschilderd. Aan het plafond hangt een lamp die weinig licht geeft en er staan een kast, tafeltje, stoel en uiteraard bed in. Uiterst sfeervol dus niet, maar wel ontzettend schoon en dat is voor mij het belangrijkste. Bovendien is 'la dueña' (de eigenaresse, poetsvrouw, receptioniste en portier tegelijk) een échte Spaanse: klein, zwart, hartelijk en vijf kwartier in een uur ratelend.

In het studentencafé beneden staat Juan achter de bar. Juan is een lange, magere, spierwitte edoch uiterst vriendelijk 'camarero' uit Galicië, noord Spanje. Met hem zijn de eerste contacten snel gelegd en bovendien tapt 'ie z'n Spaanse biertjes voortreffelijk. Deze eerste avond bezoek ik m'n favouriete kroegen en bars van Madrid en is het net of ik er al weer weken ben. Iedere keer als ik weer in Madrid ben denk ik de eerste avond dat er ergens brand is: iedereen is op straat en het is een drukte van jewelste. Ook alle bars, pubs en restaurants puilen uit en ik heb me laten vertellen dat er in totaal zo'n 50.000 (vijftigduizend) van zijn in Madrid.

De zondag daarentegen is nogal 'soft'. Iedereen slaapt uit en gaat 's middags met z'n gezin of verloofde met de krant onder de arm de straat op, op weg naar een park of - alweer - een café(taria). Zondagavond is de filmavond in Madrid, waarop de bioscopen vol zitten met gezinnen en verliefde stelletjes, die na de voorstelling nog wat gaan eten en/of drinken. Verder gebeurt er zo'n zondag niet zo veel, maar dat kan natuurlijk ook niet na zo'n enerverende zaterdag(avond).

Maandagochtend half tien ben ik voor het eerst op school alwaar ik een test moet afleggen om te bepalen op welk nivo ik kan beginnen. Inderdaad is het hoog tijd dat iets aan m'n Spaans ga doen, want de uitslag is niet écht om over naar huis te schrijven. Ik begin dus gewoon bij de beginners. Dat zijn zeven Duitsers die hier al een week bezig zijn het Spaans onder de knie te krijgen. Hele aardige lui, die om verschillende redenen net als ik op een plezierige manier Spaans willen leren. De eerste dagen zijn pittig: de leraren spreken alleen Spaans, je hoort en ziet alleen Spaans en buiten de les om kan ik dus behalve Spaans alleen Duits spreken. Bovendien is het levensritme in Spanje geheel anders. Alles duurt langer en ook de dagen worden intensiever en vooral langer benut dan bij ons. Maar het is leuk te zien hoe je in korte tijd veel kunt leren.

Enige dagen later was ik dus geheel gewend aan het nieuwe, andere leventje, dat ik hier zes weken zou gaan leven. Een doorsnee dag zag er als volgt uit:

9.15 u. ontbijt in het café. Ontbijt in Spanje wil zeggen een kop koffie met 'churros' (soort oliebol in de vorm van een acht), een donut of croissant. Kortom: de minst belangrijke maaltijd. Erna, van 9.30 u. tot 13.00 u. les op school. Zoals gezegd zijn de leraren Spaans en allen zijn afgestudeerd aan de toneelschool, hebben letteren gestudeerd of hebben een andere creatieve richting gedaan. Vlotte lui dus, die humor als leidraad van hun lessen zien. In de pauze om 10.30 u. is iedereen in het cafeetje van Juan te vinden, waar in het Duits, Spaans en onvervalst Amerikaans de nachtelijke uitspattingen verhaald worden, adressen van hand tot hand gaan en er zelfs huiswerk gemaakt wordt. Na de tweede sessie les begroeten de meesten Juan nog een keer en eten er wat of zoeken een ander goedkoop restaurantje op. Na de middagmaaltijd, die in Spanje het belangrijkste is, om een uur of vier, wordt er gestuderd, een excursie gemaakt of uitgerust. 's Avonds was ik zelf meestal op pad om het Spaans-van-de-straat te leren. Uiteraard van de Spanjaarden zélf. Dat is het Spaans wat niet in de boeken staat en toch niet geheel onbelangrijk is. dat bleek al snel toen ik een discotheek wilde bezoeken en de portier me vertelde dat 'ie vol zat. Enfin, dat kan gebeuren, zélf in een stad met 50.000 van zulk soort gelegenheden. Toen ik mij echter omdraaide om huiswaarts te gaan, kwam er een groepje Spanjaarden aan, waarvoor diezelfde portier vriendelijk de deur openhield. Toen er na tien minuten nog een 12 Spanjaarden naar binnen waren gegaan en geeneen uit, heb ik die portier even in het Spaans-van-de-straat verteld hoe ik over hem dacht.

Naarmate de dagen verstreken ging de tijd sneller en sneller: ik raakte in een stroomversnelling. Na een week of twee is het moeilijk me voor te stellen, dat terwijl ik om half zes bij Juan aan een rood wijntje sta te nippen Henny Stoel de zoveelste vertraging van het nieuwe paspoort aankondigt en de meeste Nederlanders over een half uurtje achter de rode kool met bal gehakt plaatsnemen. Nóg moeilijker is het te beseffen, dat wanneer ik rond 23.00 u. mijn favouriete restaurantje uit stap de avond hier nog jong is en ik in Nederland waarschijnlijk al te bedde had gelegen.

Na vier weken eindigden mijn lessen en zou ik de resterende 14 dagen met uitstapjes, excursies en zelfstudie vullen. Het afscheid van leraren en medestudenten viel echter zo zwaar, dat ik de volgende maandagmorgen weer in de schoolbanken zat.

Madrid was inmiddels geheel in kertsversiering gestoken en er hing een fantastische sfeer. Mijn laatste week brak aan en die nam helemaal een loopje met het begrip tijd: sneller kon gewoon niet. Paul vereerde mij die week met een bezoek en naast mijn studie moest ik hem dus musea, tentoonstellingen en andere bezienswaardigheden laten zien. Zwaar, maar zeker de moeite waard.

Al snel brak de laatste avond aan, waarin we afscheid moesten nemen van onze oude en nieuwe vrienden. Ze brachten ons de volgende ochtend naar het vliegveld en zwaaiden ons uit. Het zat er nu écht op.

Aan de ene kant was het of ik jaren was weggeweest. Je leeft ten slotte zes weken in een andere cultuur, ontmoet allerlei soorten mensen, leert wat Spaans en doet een boel (nieuwe) ervaringen op.

Maar toen ik 's avonds Henny Stoel voor de zoveelste keer de komst van het nieuwe paspoort hoorde uitstellen, wist ik dat véééél te kort was weggeweest.

Saludos

Fayman

**TOT HET
VOLGENDE NUMMER!**

